

Ján Adamus

Štafeta viery

Medzi ľahkoatletické športy patrí aj štafetový beh. Mnohí fanúšikovia ľahkej atletiky sa naň vždy tešia, lebo častokrát býva úžasne napínavý od štartu až do cieľovej pásky. Družstvo totiž musí byť perfektne zohrané, aby dosiahlo úspech.

Aj dnes, pri prázdnom Ježišom hrobe, sa začína dramaticky historická štafeta, ktorá zvestuje ľuďom všetkých čias, že Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Mária Magdaléna bola prvá, ktorá bežala oznámiť apoštolom, že hrob je prázdny. Potom Peter s Jánom bežia, aby sa sami presvedčili, že hovorila pravdu. Utekajú to oznámiť ostatným apoštolom, že stretli živého Ježiša. Ale ani Ježiš sa nechce skrývať, a preto sa jedenástim zjaví a potvrdí, že žije. Po Turícach, keď Peter oznamuje, že zmŕtvychvstalý Ježiš zoslal na apoštolov Ducha Svätého asi tritisíc ľudí prijíma krst, a aj oni sa zapájajú do mohutného štafetového behu, ktorý oznamuje, že Ježiš žije. Mohli by sme rozprávať ďalej o Pavlovi, ktorý zakladal miestne cirkvi, o množstve svätcov, ktorých si Cirkev uctieva, lebo šírili vieru medzi pohanmi, o Cyrilovi a Metodovi, ktorí našim predkom priniesli dar viery, ktorý sa potom ako štafetový kolík odovzdával našim prarodičom, rodičom, učiteľom, kňazom, katechetom... Títo všetci sa dajakým spôsobom pričínili o to, že sme sa aj my mohli pridať k Márii Magdaléne, k apoštolom a k všetkým tým, ktorí uverili a životom dosvedčili, že Ježiš vstal z mŕtvych.

Dnes táto historická štafeta prichádza do nášho chrámu, a preto na slávu Zmŕtvychvstalého spievame Aleluja! Ale do našich spevov zaznieva otázka samotného Krista: Je pekné, že spievate Aleluja, ale ste ochotní prijať dnes štafetu viery a odovzdávať ju ďalej? Na otázku môžeme dať dvojakú odpoveď: ak povieme NIE, zrádzame vieru našich predkov, a aj svoju vieru, ak povieme ÁNO, sme na strane pravdy a života a našou zásluhou sa viera môže ďalej šíriť. Šíriť sa môže dvojakým spôsobom – cez slová a cez skutky.

Ak máme hovoriť o šírení viery prostredníctvom slov, možno čakáte, že začnem dávať návody, ako sa ľuďom prihovárať, čo im hovoriť o Bohu, o Cirkvi, o náboženstve... Alebo začnem radiť, ako treba študovať katechizmus, dejiny Cirkvi, dejiny pápežov... Je pravdou, že aj to je veľmi dôležité a potrebné pri ohlasovaní Evanjelia, ale dnes sa tu objavuje iný problém. Každý chce rozprávať, ale iba málokto je ochotný počúvať. A pokiaľ aj my budeme takí, máme malú šancu na úspech. Preto sa učme ľudí predovšetkým počúvať,

lebo až vtedy vzbudíme u nich dôveru a neskôr aj záujem o Božie veci. Až potom im môžeme ponúknuť slová, ktoré budú rozprávať o živote a viere. U nás to však predpokladá neustále vzdelávanie sa v pravdách viery a predovšetkým vytrvalú a zbožnú modlitbu k Duchu Svätému.

Druhým spôsobom šírenia viery majú byť naše skutky, lebo nimi ju navonok prezentujeme. Iste dobre vieme, že práve na túto oblasť je zamerané Ježišovo učenie a napriek tomu, máme sklon v tejto otázke príbrzdiť. Mnohí si totiž myslíme, že dobré skutky sú pre mnohých ľudí iba výsmechom a my sa v ich očiach stávame čudákmi. Lenže dajme pozor! Tak môže uvažovať iba prízemný človek! Opak je pravdou! Aj vo svete trvalý úspech, vážnosť a úctu, majú len tí ľudia v radiaciach funkciách, ktorí majú pevné morálne zásady, žijú príkladným manželským a rodinným životom a vynikajú kladným vzťahom k ľuďom. Kde občania sú ochotní tolerovať správanie radiaciach pracovníkov alebo politikov, ktoré je často pohoršlivé a urážajúce dobré mravy, tam spoločnosť upadá a potvrdzuje celkový úpadok jednotlivých občanov, ktorí podľa seba súdia aj iných. A keďže oni sami žijú nemorálnym životom, tolerujú ho aj u predstavených.

Istý časopis písal o automobilovej firme Mercedes, ktorá si nevyberá radiaciach pracovníkov iba podľa rozumových schopností, ale aj podľa kvality ich etického a mravného života. Nemusíme teda schovávať svoje dobré skutky, lebo to, čo Ježiš učil a požaduje od nás, sa stále viac uplatňuje aj vo svete. To je jediný spôsob záchrany normálneho života na našej planéte. V dnešnú nedeľu nám Ježiš hovorí, že máme my, veriaci, byť nositeľmi štafety o jeho zmŕtvychvstaní, a to sa nám podarí iba vtedy, keď budeme žiť svoju vieru.

Istý kňaz z Haiti rozpráva, že na jednom odľahlom mieste nemôže každú nedeľu slúžiť svätú omšu. Dostane sa tam iba raz za šesť mesiacov. Pri jednej svätej omši videl, že dve rodiny neboli na bohoslužbe. Preto ju prerušil a pýtal sa, čo sa deje. Ktosi povedal, že sa hnevajú, a preto nie je nik z nich v kostole. Vedeli, že ak chcú priniesť Bohu dar, musia sa zmieriť. Tak sa ich niektorí vybrali hľadať a ostatní sa modlili. Po dlhšom hľadaní ich našli, zmierili sa a na radosť všetkých sa zúčastnili na bohoslužbách.

To urobme dnes aj my. Prijmeme štafetu viery a nesme ju z tohto chrámu do našich rodín, na pracoviská, medzi spolužiakov a susedov. Možno práve vďaka tejto štafete budú o desaťročia oslavovať vaše deti a vnuci veľkonočné sviatky a ďakovať vám, že ste im ako dedičstvo odovzdali vieru v Krista.

Dnes sa všetci zmierme, odpustíme si a snažme sa slovami a skutkami byť nositeľmi štafety viery v Ježišovo zmŕtvychvstanie.

Boh hlavy nepriateľov svojich rozbíja,
po zarastených temenách ich trieska.
Boh riekol: - Vyvediem ťa z Bášanu,
i z hlbín mora vrátim späť,
aby si nohu ponoril do nepriateľskej krvi
a tvoji psi ju potom lízali.

Vidia Tvoj sprievod, Bože,
vstup svojho Kráľa,
Boha do svätyne.
Speváci vpredu idú,
hudci nakoniec.
Uprostred panny,
v rukách tamburíny.
Vo svätých zhromaždeniach
Bohu ďakujte všetci,
ktorí ste z kmeňa Izrael!
Benjamín, najmladší, hľa,
medzi nimi vývodí,
kniežatá Júdu
so zástupom svojím,
kniežatá Zebulúna,
kniežatá Naftalího.

Dokáž pred nimi, Bože,
svoju moc!
A utvrd' to,
čo vykonal si pre nás
zo svojho chrámu
nad Jeruzalemom!
Králi Ti budú dary prinášať!

Potrestaj obludu v trstí,
čriedu býkov i telce národov!
Postraš tých,
ktorí za bohatstvom prahnú,
rozožen národy,
čo vojnu milujú!

O Božom čase

Pani, čo predávala kvety pred kostolom, mala vždy na tvári úsmev. Okoloidúcim sa mohlo zdať, že nemá žiadne starosti. Miestny farár však vedel, že jej život je ťažký. S chorým manželom vychovávala päť detí. Jej pokoj sa kňazovi niekedy videl priam nepochopiteľný. Raz, keď šiel do kostola, zamračení a vystresovaný z farských problémov, zastavil sa pri kvetinárke, aby sa pošťazoval: „Dnes mám zlý deň. Všetko sa kazí. Toľko vecí ma už vyviedlo z miery! No neviem pochopiť, Veronika, že vy sa vždy dokážete usmievať... Hádám nikdy som vás nevidel ustarostenú alebo nahnevanú!“

Kvetinárka zamyslene odpovedala: „Viete, pán farár, keď mám problém, spomeniem si na Ježišovo zmŕtvychvstanie. Myslím na to, že Boh ho nevzkriesil hneď, ale až na tretí deň. Všetci sa medzitým trápili a strachovali. A vlastne zbytočne. Preto problémom zvyknem dať pár dní. Nechcem, aby sa vyriešili okamžite. Modlím sa a verím, že Boh o mne vie a určite mi pomôže. Len to nemusí byť hneď.“

Koľko vecí by sme dokázali lepšie zvládnuť, keby sme ich nechceli mať vyriešené do západu slnka. Vyvíjame nové, čoraz výkonnejšie technológie, ktoré všetko urýchľujú. Zvykli sme si na ne a tvrdíme, že nám uľahčujú život. Ich dosah však býva aj opačný. Zrýchlili náš život tak, že s ním nestačíme držať krok. Zovšadiaľ počúvame o efektívnosti, nepretržitej dostupnosti, skrátení čakacej lehoty. Naučili sme sa mať obchody otvorené 24 hodín. A Boh sa nad nami len usmieva. Všimnime si, že napriek svojej všemohúcnosti „neriešil“ Ježišovu smrť hneď, ba ani na druhý deň. Úsvit vzkriesenia na seba nechal čakať. To čakanie však stálo za to!

V zásuvke mám odloženú takúto záložku: „Zdravím. Tu Boh. Dovoľ mi postarať sa o tvoj problém. Keď ti príde do cesty ťažkosť, nechci ju za každú cenu zvládnuť svojimi silami. Vlož ju, prosím, do NVB schránky (Na vybavenie Bohu). Postarám sa o ňu ja – nie v tvojom, ale v mojom čase.“ Spomenul som si na to pri čítaní evanjelia o emauzských učeníkoch. Oni už nečakali na nič. Šli domov, lebo si mysleli, že všetko sa skončilo: Boh predsa nezasiahol. Boli takí zabratí do svojho trápenia, že nedokázali spoznať Krista. Muselo prísť až na lámanie chleba. Až tam sa im otvorili oči.

A čo my? Dokážeme cez sviatky spoznať Vzkrieseného pri lámaní chleba? Alebo zostaneme zahľbení do starých ťažkostí? Dovoľme Bohu, aby nás túto Veľkú noc prekvapil, aby premenil naše problémy, aby nás prežiaril svetlom Kristovho zmŕtvychvstania. Má pre nás veci, ktoré si ani nevieme predstaviť. Len mu dajme aspoň pár dní času.

Martin Kramara

Svätořečenie:

V nedeľu Božieho milosrdenstva 27. apríla bude v Ríme svätorečenie dvoch pápežov Jána XXIII. a Jána Pavla II. Pozývam sledovať túto udalosť prostredníctvom televízie.

Nech nadšené Aleluja! nájde ozvenu veľkonočnej radosti vo vašich rodinách a spoločstvách, nech naplní srdcia pokojom a pravou kresťanskou láskou. Želáme vám požehnané veľkonočné sviatky!

Sväté omše vo Veľkonočnom týždni - (A)

21.IV. Veľkonočný pondelok

08:00 Na úmysel

22.IV. Veľkonočný utorok

18:00 Za duše v očistci, na ktoré si nik nespomína

23.IV. Veľkonočná streda

18:00 Na úmysel

24.IV. Veľkonočný štvrtok

18:00 Za † Štefana a Petronelu Hrdlovičových

25.IV. Veľkonočný piatok

18:00 Za † Stanislava Jurčoviča a rodičov

26.IV. Veľkonočná sobota

08:00 Na úmysel

Upratovanie kostola č.d. 254 - 284

27.IV. 2.Veľkonočná nedeľa – Nedeľa Božieho milosrdenstva

08:00 Za † Vierošlava Jurčoviča

Lektori: Radakovičová J., Pešková L.

10:00 Za farníkov

Lektori: Hrdlovičová K., Šuplatová M.

15:00 Pobožnosť - ruženec Božieho milosrdenstva.

Liturgický kalendár

21.IV. pondelok	Sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi
22.IV. utorok	Sv. Soter, pápež, Sv. Kajus, pápež Sv. Urban I., pápež
23.IV. streda	Sv. Vojtech, biskup a mučeník
24.IV. štvrtok	Sv. Juraj, mučeník
25.IV. piatok	Sv. Marek, Evanjelista
26.IV. sobota	Sv. Klét, pápež, Panna Mária Matka dobrej rady

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Ježiš zotrval pre nás

Svätý Lev vysvetľuje, prečo Ježiš čakal 40 dní a až potom vystúpil do neba k Otcovi. Počas tohto obdobia sa oči jeho učeníkov otvorili v mystagógii a podobne sa otvárajú aj naše oči.

Takmer štyridsať dní uplynulo, milovaní, od pozhnaného a slávneho zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista, keď božská moc po troch dňoch znovu postavila Boží Chrám, ktorý zloba zborila (pozri Jn 2, 19). Toto Bohom ustanovené časové obdobie štyridsať dní bolo určené pre naše praktické vyučovanie. Pán zotrval v tele počas tohto predĺženého času, aby sa naša viera v zmŕtvychvstanie mohla posilňovať potrebnými dôkazmi.

Kristova smrť veľmi rozrušila srdcia učeníkov. Jeho muky na kríži, posledný výdych a pochovanie jeho mŕtveho tela naplnilo ich rozziatené mysle nedôverou. Evanjelium hovorí, že sväté ženy priniesli správu, že kameň je od hrobu odvalený, že telo je preč a že anjeli svedčili o živom Pánovi. Tieto slová sa však apoštolom a iným učeníkom zdali neuveriteľné (pozri Lk 24,1 - 11).

Duch Pravdy by určite nedovolil, aby takéto pochybnosti, pochádzajúce z ľudskej slabosti, existovali v srdciach jeho kazateľov, keby ich úzkosti a zdráhavosť nepoložili základy našej viery. Apoštoli prežívali náš zmätok a naše nebezpečenstvá. V týchto mužoch sme sa my sami naučili riešiť námietky bezbožných a argumenty svetskej múdrosti. Ich zrakom sa učíme. Ich sluchom sa počúvame. Ich dotýkanie nás presvedčilo. Vzdávajme vďaku Božiemu plánu a nevyhnutnej neochote svätých otcov uveriť. Iní pochybovali, aby sme my nepochybovali.

Tie dni, milovaní, ktoré uplynuli medzi Pánovým zmŕtvychvstaním a vystúpením do neba, neuplynuli naprázdno, lebo v nich boli potvrdené veľké sviatosti a zjavené veľké tajomstvá. V týchto dňoch je odstraňovaný strach z krutej smrti a ohlasovaná je nielen nesmrteľnosť duše, ale aj tela. V týchto dňoch Pán dýchnutím vlieva všetkým apoštolom Duchu Svätého a svätému apoštolovi Petrovi viac ako ostatným prikazuje po zverení kľúčov od kráľovstva (pozri Mt 16, 19) starosť o Pánov ovčinec (pozri Jn 21, 15 - 17).

V týchto dňoch sa Pán pripája k dvom učeníkom na ceste ako tretí a ako sprievodca (pozri Lk 24, 13 - 31), a aby rozohnal všetky mraky našich pochybností, karhá ľarbavosť nafakaných a vystrašených učeníkov. Srdcia, ktoré osvietil, sa zapalujú vierou. Boli chladné, ale keď Pán vysvetľuje Písma, rozhorievajú sa. Pri lámaní chleba sa otvára aj zrak spolu stolujúcich; a oveľa šťastnejšie sa otvorili oči tých, ktorým sa zjavila jeho oslávená prirodzenosť, ako oči prarodičov nášho rodu, ktorí pocítili hanbu za svoje previnenie (pozri Gn 3, 7).

Myšlienky k modlitbe

V dňoch medzi Pánovým zmŕtvychvstaním a vystúpením do neba sa potvrdili veľké tajomstvá a zjavovali sa veľké pravdy.

Úzkosť a zdráhavosť apoštolov položila základy našej viery.

Učíme sa ich zrakom, presvedčí nás ich dotýkanie.

Zapamätajte si

Vzdávajte vďaku za neochotu svätých apoštolov uveriť. Iní pochybovali, aby sme my nepochybovali.

Námety na konanie

Boh má svoje dôvody, prečo necháva ľudí trochu čakať v nevere a smútku. Keď sa modlíte za obrátenie nejakého človeka, buďte vytrvalí, ale aj trpezliví. Spomeňte si na apoštolov.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Pokánie

- 208 Buď pozhnaná bolesť. Buď milovaná bolesť. Buď posvätená bolesť... Buď oslávená bolesť!
- 209 Apoštol nám dáva úplný návod, ako úspešne absolvovať predmet bolesti: „spe gaudentes“ - v nádeji sa radujte, „in tribulatione patientes“ - v súžení buďte trpezliví, „orationi instantes“ - v modlitbe vytrvalí.
- 210 Zadosťučinenie: toto je chodník, ktorý vedie k Životu.
- 211 Pokáním pochovaj svoje nedbalosti, urážky a hriechy do hlbkej jamy, ktorú vykope tvoja pokora. Tak ako hospodár zakopáva zhnité ovocie, suché konáre a spadnuté lístie pod strom, ktorý ich zrodil. A to, čo bolo neužitočné, ba dokonca škodlivé, teraz účinne prispieva k novej úrode. Nauč sa zo svojich pádov načerpať vzpruhu: zo smrti život!
- 212 Ten Kristus, ktorého ty vidíš, nie je Ježiš - je to iba jeho úbohý obraz, ktorý si vytvorili tvoje zakalené oči... Očisti sa. Vyjasni svoj zrak pokorou a pokáním. Potom ti nebude chýbať jasnozrivosť Lásky a budeš mať dokonalé videnie. Tvoj obraz bude skutočne jeho obrazom: Bude to on!
- 213 Ježiš trpí, aby naplnil vôľu svojho Otca... A ty, ktorý chceš tiež plniť najsvätejšiu Božiu vôľu, kráčajúc v Majstrových stopách, prečo sa potom sťažuješ, keď sa utrpenie stane spoločníkom na tvojej ceste?
- 214 Povedz svojmu telu: radšej ťa budem mať otroka, než by som ja mal otročiť tebe.
- 215 Ako sa len ľudia boja pokánia! Keby to, čo robia, aby sa zapáčili svetu, robili s napraveným úmyslom, pre Boha... Akí svätí by boli niektorí muži a niektoré ženy!
- 216 Plačeš? Nehanbi sa za to. Plač - áno, aj muži plačú tak ako ty, v samote a pred Bohom. V noci, hovorí kráľ Dávid, slzami zmáčam svoje lôžko. Týmito horúcimi a mužnými slzami môžeš očistiť svoju minulosť a dať svojmu súčasnému životu nadprirodzenú náplň.
- 217 Chceme, aby si bol šťastný na zemi. No nebudeš šťastným, ak sa nezbavíš strachu z bolesti, pretože kým sme „na ceste“, naše šťastie je práve v bolesti.

Josemaria Escrivá „Cesta“

PRÍKLAD BOHATSTVA

Jeden bohatý muž vzal syna na prechádzku po svojom kraji. Chcel, aby chlapec pri pohľade na chudákov z vidieka pochopil hodnotu vecí a uvedomil si šťastie, ktoré ho stretlo.

Celý deň a celú noc strávili na statku u skromnej vidieckej rodiny.

Keď sa vrátili domov, spýtal sa otec syna:

„Ako sa ti páčila cesta?“

„Veľmi, otec.“

„Videl si, akí chudobní a núdzni môžu byť ľudia?“

„Áno.“

„A čo si sa naučil?“

„Videl som, že my máme jedného psa, zatiaľ čo oni ich majú štyroch. My máme bazén dlhý dvadsaťpäť metrov, no oni majú potok bez konca. My máme na dvore lampy z cudziny, ale oni majú hviezdy. Náš dvor vedie na okraj domu, a ich sa stráca za horizontom. A hlavne som, otec, videl, že majú čas, aby boli spolu a rozprávali sa. Vy s matkou musíte stále pracovať a takmer nikdy vás nevidím.“

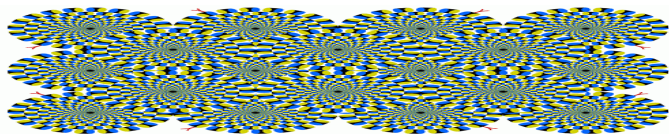
Keď dohovoril, otec nepovedal ani slovo, a chlapec dodal:

„Ďakujem ti, otec, že si mi ukázal, akými bohatými sa môžeme stať!“

- **Možno sa od tých najchudobnejších môžem naučiť, že...**

- **Mohol by som sa oslobodiť od niektorých vecí, ktoré ma zotročujú...**

- **Moja chudoba sa volá...**

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Pocítil zármutok a úzkosť

Agónia, grécke slovo, ktoré použil sv. Lukáš, neznamená iba predsieň smrti, ale aj zápas, boj, otrasnú drámu. To, čo prežil Ježiš v Getsemanskej záhrade, je utrpenie pred utrpením. Hovorí sa, že vojaci prežívajú prenikavejšiu hrôzu pred bojom ako priamo v boji. Evanjeliá otvorene zaznamenávajú Ježišov zármutok a úzkosť. Neobávali sa, že to môže niekto zneužiť a obviňovať Ježiša zo slabosti. Ježišova agónia bola pohoršením pre neveriacich. Bola a je posilou pre veriacich. Ani sv. Ján, ani ostatní evanjelisti sa netrápili nad možným nepochopením. Iba opisujú skutočnosť.

Od druhého storočia sa útočilo na kresťanstvo okrem iného aj pre Getsemani. Pohan Celsus výsmešne písal: „Ježiš -Boh? Keď sme ho chceli chytiť - skryl sa, ušiel do

záhrady! Potom sa dal hanebne poviazať! Vydali ho tí, ktorých nazýval svojimi učeníkmi. Ak bol Boh, nemal utekať a nemal sa dať zviazať. Ak sa to však dialo podľa jeho vôle, ak poslúchal Otca, potom mu to nemalo byť ťažké, pretože bol Boh a chcel to. No prečo potom žalostne prosil v Getsemani?“

Na Celsove útoky odpovedali mnohí kresťanskí spisovatelia. Kristus neušiel. Šiel do záhrady, kam chodieval častejšie. Šiel, hoci vedel, že Judáš to miesto pozná. Že trpel? Áno, trpel. Ale chcel trpieť a chcel všetko prežiť, i keď ho to ťažilo, veď bol skutočný človek. Tak bolo treba Kristovi trpieť a vojsť do svojej slávy.

Ježišovo utrpenie veľmi dráždilo pohanov. Vo svojom svete bez srdca obdivovali len silu. Ak ju nemali, predstierali ju. Taká bola spartánska a stoická výchova antiky. V očiach týchto ľudí Ježišova agónia bola slabosť. Ešte aj niektorí veriaci sa usilovali pod týmto vplyvom nejako zатуšovať príbeh v Getsemani. No evanjelium hovorí jednoducho a otvorene. Do kresťanského Kréda sa dostanú slová: „trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel...“ V evanjeliu nie je nič iné, len pravda. Ježiš sám ju vysvetlí naposledy emauzským učeníkom: „Vy nechápaví...! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ (Lk 24, 25-26). Čím sú Getsemani pre mňa?

Kalich utrpenia

„Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ (Mt 26, 39).

Kalich bol trpký nielen pre telesné bolesti, ktoré mal Pán znášať. Trpkéjšia než telesná bolesť je niekedy ľahostajnosť blízkyh a odmietnutie tých, pre ktorých žil. Tak ako láska priateľa nás oživuje a dáva nám silu, tak zas odmietnutie nás ubíja na smrť. Je mnoho takých prípadov. Zajatca držala pri živote nádej, že sa vráti medzi svojich. Keď dostal správu, že ho manželka opustila, na druhý deň ho kamaráti našli mŕtveho. Väzeň znášal statočne svoju neslobodu. Zničila ho však správa, že manželka sa s ním dala rozviesť. Kňaz znášal hrdinsky väzenie. Ubíjalo ho však vedomie, že ho odsúdili jeho vlastní spolubratia, ktorí sa ho zo slabosti zriekli a povedali, že bol príliš horlivý.

Ježišovo utrpenie nebolo len fyzické. Bolo i duševné, a to bolo oveľa trpkéjšie. Ani jeho smrť nebola iba fyzická. Keď visel na kríži, prežíval väčšiu opustenosť než všetci proroci či mučeníci. Ľudia ním pohrdli. Tí, kvôli ktorým prišiel, ktorých miloval a kvôli ktorým sa celý obetoval. Kto trpí, myslieva súčasne na minulosť i na budúcnosť. Ježiš vidí pred sebou dejiny plné hriechu a vidí budúcnosť hriechu. Má pred očami prvý hriech, vidí Kainov hriech, Sodomu, hriechy modloslužby Izraela, hriechy pohanov, hriechy spáchané v skrytosti i hriechy páchané za bieleho dňa. Pred jeho zrakom defilujú otrasné hriechy mnohých našich kliník, filmového plátna i televízie, pláží a internátov. Jeho príchod priniesol veľa dobra. Ale prebudil i nenávisť, Judášovu zradu, fanatizmus farizejov, odpadnutie od viery veľkej časti národa. Pri pohľade na to všetko akoby sa Pán pýtal: „Quae utilitas in sanguine meo? Čo dosiahne moja krv?“

Pravý a najhlbší zmysel výjavu v Getsemani nie je však v tom, že je svedectvom úzkosti, ale v tom, že je dôkazom rozhodujúceho súhlasu. Trápený úzkosťou, úplne pokorený pred smrťou, Ježiš z celej duše opakuje: „Otče, nie ako ja chcem, ale ako ty!“ To opakuje Kristus, náš Pán bez viny.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku